MINNESNUMMER

OLIVEBLADET

Halfsekelsfest

Den 1-3 Juni, 1913

ÅRG. XIII PAXTON, ILLINOIS, JUNI, 1913 No. 3

T. N. HASSELQUIST

Historik

TIO år sedan i dessa dagar firade vår svenska evangeliska lutherska församling här i Paxton 40 årsfest, samtidigt med ett större kyrkomöte, Augustana Synodens årliga sammanträde härstädes. Till minne af denna församlingens storfest utgafs ett minnesalbum, redigerad af församiingens dåvarande lärare, pastor E. P. Olsson, D. D. Denna minnesskrift utgör en välskrifven, komprehensiv historia öfver den kyrkliga verksamheten i Paxton under 40 år, isynnerhet öfver de första "tidehvarfven." År 1908 utgafs en annan minnesskrift, ett minnesnummer af församlingstidningen Olivebladet, med anledning af invigningen af det nuvarande stora och vackra templet, som uppfördes under kraftig och energisk ledning af pastor G. E. Hemdahl, B. D., hvilken ock redigerade nämnda minnesnummer. Dessa tvenne minnesskrifter, jämte församlingens årsstämmo protokoll, komma att för all framtid utgöra församlingens historiska urkunder.

Emedan nyssnämnda minnesskrifter, jämförelsevis nyligen utgifvits, kommer icke någon ny historik skrifvas, utan efterföljande skiss kommer att i hufvudsak utgöra blott några citationer ur de förra skildringarne.

Ur minnesalbum 1863-1903 citera vi följande om Paxton och "församlingens grundläggningstid:"

"Paxton, beläget å Illinois Centralbanan, 103 mil söder om Chicago, räknar sin början från 1857, då dess första tomter utstakades, och kallades då Prospect City. Detta namn utbyttes 1859 mot Paxton. Sir Richard Paxton i England ämnade på sin tid grundlägga en koloni i Illinois, och försök gjordes att förmå honom att förlägga densamma till Ford county. Genom att kalla den nyanlagda staden Paxton hoppades man desto lättare kunna beveka honom därtill. Detta misslyckades emellertid. Paxton och den omgifvande trakten skulle icke befolkas af engelsmän, utan i stället skulle här uppväxa ett svenskt nybygge och en betydande svensk luthersk församling. Paxton, som är hufvudorten i Ford county, räknar för närvarande omkring 3,600 invånare. — — — —"

"Den förste svensk, som nedslog sina bopålar i denna trakt, var Sven Hedenskog, bördig från Fors, Elfsborgs län. Han bosatte sig 1857 väster om Paxton och flyttade sedermera till Nebraska där han afled. Carl Anderson, en sjöman, och Andrew Olson, båda från Hälsingland, ankommo hit 1859. Anderson flyttade efter några år till Colorado. Olson bodde å sin farm sydväst om staden till sin död 1898.

* * *

"Nels B. Pearson ankom hit 1859, något tidigare än Anderson och Olson. Följande året reste han till Indiana, men återvände om några månader. Han har alltsedan haft sitt hem i eller i närheten af Paxton."— Nels B. Pearson dog den 1 augusti 1911.

"Hvad som närmast gaf uppslag till en större svensk inflyttning till Ford county, var förläggandet af Augustana College och Teologiska Seminarium till Paxton. Synoden hade gifvit läroverkets direktion i uppdrag att utse en passande plats för en svensk koloni, dit äfven läroverket kunde förläggas. Vid synodens möte i Vasa, Minn., 1862, inberättade direktionen, att den sökt verkställa synodens beslut rörande val af passande ort för ett nybygge. Kommitteer hade utsändts till Minnesota, Wisconsin och norra Iowa. Flera tillstötande omständigheter hade gjort det svårt för direktionen att bestämma sig för någon viss plats. Under tiden hade inbjudning inkommit från Illinois Central-järnvägens styrelse att bese dess land. Inbjudningen antogs, och den 16 maj 1862 reste pastorerna E. Carlsson, J. Johnson, A. Jacobson och T. N. Hasselquist samt Ivar Larson och några andra landsmän för att bese sagda land. De orter, som besöktes, voro Neoga och Paxton. Neoga hade redan då ett svenskt nybygge, men ansågs ligga för långt "från Chicago och de öfriga nybyggen för att utgöra en passande plats för skolan." Paxton däremot ansågs var en mycket lämplig ort, och den omgifvande trakten gjorde på de besökande de bästa intryck. "Paxton," heter det i den afgifna rapporten, "omgifves af de vackraste prairier, sådana som finnas blott i mellersta Illinois, särskildt tjänliga för den vinstgifvande majsodlingen, som är västerns och framför allt Illinois' rikedom." (Detta enligt det norska protokollet.)

"Valet föll alltså på Paxton, och man skred till verket att anlägga kolonien och hit förlägga skolan.

"Vid synodens möte i Chicago den 23-29 juni 1863 rapporterade direktionen genom sin ordförande, pastor E. Carlsson, följande: "Med Illinois Central-järvägskompaniet har en öfverenskommelse blifvit gjord på följande villkor: järnvägsbolaget säljer till Seminariet 1,000 acres land i närheten af Paxton för $6 per acre samt betalar $1 per acre, i kommission för de första 30,000 acres, sålda genom vårt agentskap. I slutet af februari började vår agent, mr P. L. Hawkinson, sin verksamhet och har upp till datum sålt öfver 4,000 acres land. De, som nedsatt sig i och omkring Paxton, äro särdeles belåtna, och utsikterna för sakens framgång äro uppmuntrande. En församling har redan blifvit stiftad i Paxton, och pastor T. N. Hasselquist är på väg dit för att därstädes bosätta sig. Ett skolhus, endast tre år gammalt, 30 fot bredt, 45 långt och 16 fot högt, har i Paxton blifvit inköpt för läroverkets räkning för $750."

'Dr Hasselquist reste således från synodens möte i Chicago till Paxton för att bosätta sig. Han hade vid

FÖRSAMLINGENS ANDRA KYRKA OCH NUVARANDE PRÄSTHUS.

föregående besök dels organiserat församlingen och dels köpt en mindre tarm, belagen å College Hill, hvarå fanns ett ganska godt och rymligt boningshus, det s. k. Asagård, hvilket fick tjäna till bostad för dr Hasselquist och hans familj under deras vistelse härstädes. De landsmän, som under våren inflyttat, samlades i dr Hasselquists hem den 3 juni och stiftade den evangelisk- lutherska församlingen i Paxton. Protokollet, som fördes öfver förhandlingarna, har följande lydelse:

> Protokoll vid sammanträde med de till Paxton inflyttade svenskar rörande församlingsstiftelse härstädes, hvilket sammanträde hölls den 3 juni 1863.

"Efter hållen gudstjänst och bön om välsignelse till förhandlingarna öppnades de af undertecknad, ordförande, med erinran om den betydelse, som en församling här har och bör få, såsom omgifvande den institution för uppfostran af församlingslärare, härstädes bestämd att upprättas, och blef enhälligt beslutadt, att de närvarande förena sig till en evangelisk-luthersk församling i Paxton, hvarefter följande konstitution genomgicks artikel efter artikel och antogs, samt slutligen såsom ett helt antogs.

— — —

"Efter det högtidliga antagandet af denna konstitution skreds till val af pastor för den nybildade församlingen, och blef därtill vald enhälligt undertecknad, T. N. Hasselquist, som äfven förklarade sig villig att förtroendet mottaga och, efter den förmåga och de krafter, Gud ville förläna, samt den tid, öfriga göromål lämnade, sköta det heliga ämbetet.

"Till församlingens trusteer utsågos i föreskrifven ordning Eric Carlson för ett år, Carl M. Johnson för två år och Emanuel Collins för tre år. Alldenstund församlingen ännu är liten, uppsköts tills vidare val af diakoner. Efter bön upplöstes stämman. Sålunda öfverenskommet och beslutadt intyga:

T. N. Hasselquist, ordförande.

Å församlingens vägnar: Swen Anderson, E. Collins."

Af intresse vore det säkerligen att uppteckna namnen å dem, som voro med då församlingen stiftades samt dem, som förenade sig med församlingen de första åren efter dess stiftelse och ännu tillhöra församlingen. Men därtill medgifver icke utrymmet. Det uppgifves att 92 medlemmar voro med om att stifta Paxtonförsamlingen.

Vidare citera vi ur Minnesalbum:

"Församlingen höll från början sina gudstjänster i det Augustana College tillhöriga skolhuset, som ofvan blifvit omnämndt. Detta var den tiden beläget å Washington street, snedt öfver gatan från A. J. Laurence's boningshus.

"Den 10 juli 1865 hölls extra stämma med anledning af ett anbud från 'the Board of Directors for Augustana College and Seminary' att köpa det direktionen tillhöriga hus, hvari församlingen hittills hållit sina gudstjänster, för det pris direktionen erlagt jämte utbetald ränta sedan köpet, uppgående inalles till minst $900. Stämman ansåg "att huset i sitt närvarande skick ej vore värdt mera än den ursprungliga inköpssumman" ($750), men då en medlem af församlingen erbjöd sig att gifva $100, därest direktionens anbud antogs, beslutades med 28 ja emot 1 nej att antaga densamma. Beslut fattades ock att genom nödiga förändringar och förbättringar aptera huset till kyrka. Det var också bofälligt och behöfde en grundlig reparation. År 1864 "fingo trusteerna i uppdrag att förse fönstren med någon sådan inrättning, att de måtte kunna öppnas." Vid årsstämman 1866 "uttryckte ordföranden sin egen och församlingens tillfredsställelse öfver den omsorg, hvarmed reparationen af kyrkan hade blifvit utförd, så väl som ock öfver den frikostighet, många visat genom sammanskjutande af medel till inköp af prydliga lampor och mattor." I denna kyrka höll församlingen sina gudstjänster till år 1872, då den såldes till den amerikanska baptistförsamlingen, hvilken flyttade den till East Pells street.

"Församlingen fortfor att växa, och den lilla oansenliga kyrkan blef ganska snart för liten att rymma de skaror, som samlades till söndaglig gudstjänst. Församlingen måste därför gå i författning med uppförandet af en ny kyrka, som motsvarade hennes behof. Vid extra stämma den 11 september 1870 "beslutades enhälligt att försälja den gamla och bygga en ny kyrka," och "en kommitte, bestående af N. Dahlgren, J. Swenson, J. H. Wistrand, Peter Hanson och C. M. Lawson, blef tillsatt för att dels taga om hand försäljningen af den gamla kyrkan och dels öfverenskomma, huruvida den nya kyrkan skulle byggas af trä eller tegel, samt utsöka en passande byggnadsplan för densamma." Kommitten fick ock senare (den 5 oktober) i uppdrag att upptaga subskription för den nya kyrkobyggnaden. Vid årsstämman 1871 valdes byggnadskommitte, bestående af C. M. Lawson, O. P. Quist, Peter Paulson, J. P. Lindström och N. G. Egnell. Äfven församlingens trusteer synes hafva räknats till denna kommittee. Senare invaldes äfven dr Hasselquist uti densamma.

"Tankarna voro delade med afseende på hvar den nya kyrkan borde uppföras. Denna sak afhandlades på

DEN ANDRA KYRKANS INTERIÖR.

extra stämma den 23 april, då det beslutades med 20 röster emot 18 att till byggnadstomt "antaga lotterna 6, 7 och 8 uti block no. 41, skänkta af W. H. Pells." Vid samma tillfälle fattades ock beslut om församlingens inkorporation.

"Kontraktet för kyrkans uppförande öfverläts till C. M. Lawson och Peter Hedberg. Kyrkan, som är af trä, byggdes 1871-72. Dess dimensioner äro: längd, utom torn och sakristia, 80 fot, bredd 42 fot och höjd 20 fot, hvartill kommer den 100 fot höga tornspiran. Kostnaden, inredningen inberäknad, uppgick till omkring $11,000.

Söndagen den 23 juni 1872 blef församlingens nyuppförda tempel under stora högtidligheter invigdt. Pastor G. Peters höll skriftetal, och pastor E. Carlson predikade i högmässan. Invigningstalet hölls af synodens president, pastor Jonas Swensson, som ock förrättade den högtidliga akten, assisterad af de närvarande pastorerna.

En god, välljudande ringklocka hade dagarna före invigningen blifvit upphängd i tornet. Hon hade anskaffats genom frivilliga bidrag, insamlade af Peter Larson och John Nelson."

Så långt Minnesalbums berättelse om den s. k. grundläggningstiden.

Under dr Hasselquists ämbetstid var, frånsedt de på grund af fattigdom svåra ekonomiska omständigheterna, församlingens tillstånd godt. Nog fanns där nit om Gud, låt vara icke alltid visligt. Synd och otro fanns där ock; men den gudsmannen Hasselquist var outtröttlig med att i tid och otid varna och förmana. Och biträdd af medarbetare och studeranden utsådde han ordet, visserligen under tårar och starkt rop men frimodigt, och blef det en makt till barnaskap för dem som mottogo Herren. Förtroendet till d:r Hasselquist blef fastare ju längre han verkade. Idel försakelse var hans lott. På hans eget förslag, då han öfvertog församlingsvården, blef lönen $200. År 1867, då ett antal medlemmar å västsidan, med församlingens medgifvande, utgingo och bildade egen församling, i Farmersville, nedsattes lönen till $150.

Pastor Hasselquist inlämnade år 1871 sin afskedsansökan, emedan han ansåg att arbetet vid skolan tog hans krafter i allt för stort anspråk. Men på församlingens enträgna begäran fortsatte han som dess lärare tills år 1875, då han, på grund af Augustana Colleges flyttning till Rock Island, måste afsäga sig församlingsvården.

Välsignelsen af den verksamhet, som utfördes i Paxtonförsamlingen under grundläggningstiden hvilar ännu öfver oss, som här bo. En djup, allvarlig och orubblig grund lades, som i trots af svårigheter, brytningar och stormar, hvilka under vissa tider framfarit, består intill denna dag och som i en tid af yppighet och ytlighet utgör församlingens bärkraft och är det tongifvande för den andliga verksamheten bland vårt folk å denna ort.

PASTOR N. TH. WINQUIST.

Pastor Winquists ämbetstid i Paxton blef kort. Den synes ock ha varit uppfyllt med mycken oro. Den trogne läraren fick dricka djupt ur lidandets bägare. Hans känsliga själ måste ha lidit obeskrifligt under svåra, grofva förolämpningar af högmodiga. Tacksamt är det att dem som gjorde det bittert för honom och församlingen blefvo skilda från församlingen. Åter citera vi ur Minnesalbum 1903:

"Den 29 mars 1875 hölls stämma för att välja efterträdare till dr Hasselquist. "Först sedan prof. Hasselquist ånyo uttalat sin försäkran, att han ej tilläts af andra omständigheter att bifalla församlingens enhälliga och hjärtliga önskan att kvarstanna såsom dess lärare, skreds till val af pastor." Stämmans första göromål var att bestämma pastorslönen, hvilken fastställdes till $700 per år, jämte fri bostad. Pastor N. Th. Winquist valdes till församlingens nye lärare, hvarefter beslutades, att "han skall inträda i sina ämbetsåligganden den 1 juli."

I bref till pastor Winquist af den 8 maj beklagar dr Hasselquist, att han icke kunnat vårda församlingen, såsom han bort, att dess medlemmar i allmänhet äro fredliga och snälla, men där är brist på själfverksamhet, hvartill orsaken varit, att "hon genom skolans lärare och elever varit befriad från de flesta af sina göromål." En annan mindre gynnsam omständighet var, att skolans flyttning gaf uppslag till en ganska stark utvandring från trakten, och icke så få af församlingens mera försigkomna medlemmar begåfvo sig till andra orter.

Församlingen anskaffade eget pastorsboställe 1877 genom inköp af skolans spisställe, "Valhalla" kalladt, för ett öfverenskommet pris af $900. Direktionen återskänkte $400 af inköpssumman såsom vederlag för den förlust, församlingen lidit genom läroverkets flyttning.

Pastor Winqnist arbetade med nit och trohet på församlingens uppbyggande och förkofran. Till en början syntes hon ock blomstra under hans vård, men längre fram inställde sig svårigheter.

Församlingen hade under dr Hasselquists tid ovanligt små utgifter — pastorslönen var blott $200 per år, och organisten ersattes med tvenne kollekter. De löpande utgifterna, som nu på en gång mångdubblades, blefvo till en början rätt kännbara för församlingen, som dessutom häftade i betydlig skuld å sitt kyrkobygge. Denna skuld var 1875 $3,000 och hade 1877 vuxit till $3,971. Föl-

jande året reducerades den till $2,-971. Skulden förorsakade pastor och församling många bekymmer och var det ståenue öfverläggningsämnet vid sockenstämmorna under denna tid. Allvarliga försök gjordes tid efter annan att afbörda sig denna skuldsumma men utan att lyckas.

En kommite tillsattes 1877, som fick i uppdrag att upptaga en frivillig subskription till skuldens betäck-"ordförande framlade för församlingen ett förslag, hvarigenom medlemmarna skulle taxeras, så att man rättvist kunde fördela skulden på en och hvar." Denna plan blef af stämman antagen. För att bättre kunna utföra detta arbete och inkassera medlen, indelades församlingen, enligt kyrkostyrelsens förslag, i sex rotar med hvar sin "rotemästare." Att bekläda detta nya ämbete invalande. Denna kommitte. som är anmärkningsvärd därför, att den hade flera kvinnliga medlemmar, bestod af Emma Olson, mrs C. J. Fridolph, Tilda Egnell, Peter Larson. J. I. Anderson, John Johnson, John Nelson, Peter Hanson, John Nelson, A. J. Laurence och Ola Olson. Under det kommitteen arbetade på att utföra sitt uppdrag, kallades ny stämma i ämnet, då kyrkostyrelsen genom sin

NUVARANDE KYRKAN.

des N. G. Egnell, N. H. Pearson, Peter Anderson, Fred J. Johnson, John Lindahl och C. G. Johnson. Den förstnämnde afsade sig sysslan vid årsstämman 1878, och A. J. Laurence blef invald i hans ställe. Rotemästareinstitutionen fortfor till 1879, då den afskaffades och rotemästarne förklarades "vara lediga från sina befattningar." Uttaxeringsplanen hade under tiden blifvit mycket opopulär och fått många motståndare. Den utgjorde ock, enligt mångas mening, själfva början till det missnöje och de svårigheter, som hemsökte församlingen under senare delen af pastor Winquists tjänstetid.

Om det andliga tillståndet inom församlingen lämna kyrkorådsprotokollen från denna tid en och annan upplysning. Det klagas öfver "att åtskilliga församlingsmedlemmar äro så begifna på rus och rusgifvande drycker." Äfven andra synder nämnas.

Men kyrkorådet hade ock glädjen "att gemensamt tacka Gud för hvad han gjort och gör inom vår församling med afseende på fattiga själars frälsning." Om denna väckelse skrifver pastor Winquist: "I början af februari (1877) utgick från någon af härvarande amerikanska församlingar det förslaget, att vi skulle försöka få någon främmande predikant hit för en tid, ty det ordet af vår Frälsare är dock alltid sant: 'En profet är icke afhållen i sitt fädernesland.' Löfte erhölls af Rev. Mr. Morton, att han skulle besöka oss. . . Predikanten kom; han befanns vara full af tro och den Helige Ande, med ett enkelt och klart framställningssätt, och evangelium var i hans mun en kraft, som verkade med makt på själarne. Möten höllos trenne gånger hvarje dag under hans närvaro, och efter hans afresa tvenne gånger dagligen i tre veckors tid. På morgonen voro vi svenskar tillsammans med amerikanerna, men på aftonen voro vi i vår egen kyrka, och vi hafva hållit täta och talrikt besökta möten hitintills. Obeskrifligt nådigt har Gud välsignat sitt ord på våra hjärtan."

Denna på unionistisk grund stående rörelse, som till en början syntes så lofvande, urartade ganska snart, så att den i förening med andra tillstötande omständigheter hotade församlingen "med fullständig förvirring och upplösning." "Knappast har väl någon af våra församlingar," skrifver pastor Winquist, "fått erfara den bedröfvelsen, som det blifvit denna församlings lott att erfara." Det var en pröfningens och sållningens tid för församlingen. Denna tid var ju ock en brytningarnas tid för många af våra öfriga församlingar. Den andliga rörelsen, som berörde många, och de utstånda pröfningarna blefvo icke utan nytta och välsignelse för församlingen. Herren slår, men han helar ock.

Pastor Winquist afsade sig församlingen hösten 1878 och flyttade i mars månad följande år till New Windsor, där han verkade till 1885, då han återvände till Sverige. Han är nu sedan flera år tillbaka förste stadskomminister i Jönköping. Han hålles fortfarande i kär hågkomst af många bland sina forna åhörare i Paxton, hvilka minnas hans nitiska församlingsarbete och helgade umgängelse. — Pastor Winquist är sedan några år tillbaka död.

PASTOR AUGUST EDGRENS ÄMBETSTID—1879-1888

Församlingen hade erhållit afböjande svar på kallelse utfärdad till pastor C. B. L. Bohman i Chicago. Valet föll nu på pastor August Edgren i Ishpeming, till hvilken församlingen vände sig med enträgen bön om att han måtte blifva dess lärare. Kallelsen antogs och den 30 mars 1879 höll han inträdespredikan i samma kyrka i hvilken han nära t e år förut blifvit prästvigd. Anmärkningsvärdt är det, att pastor Edgren, tillsammans med en annan Paxtonite, som deltager i vår jubelfest, dr N. Forsander, den äldste representanten för Augustana Teologiska Seminarium "som en lång följd af år hade ett godt hem i Paxton," firar denna månaden 40 årsdagen af sin prästinvigning. Pastor Edgren hade tillbragt sin studietid i Paxton och säkerligen var han, såsom andra prästkandidater, dr Hasselquist behjälplig i församlingsarbetet. Det var därför ingen främling för församlingen som nu blef dess pastor, såsom ock fältet var väl kändt för honom.

De brytningar och stormar som öfvergått fältet och en tid hotade att förstöra Herrens plantering, hade genom Guds förvandlande nåd vändts till godo och tjänat som en välgörande rensning. Paulus säger, "Partier måste ju finnas ibland Eder på det att de rättsinniga måtte blifva uppenbara." Församlingen hade lärt sig bekännelsetrohet och genom denna enighet tillväxte församlingen i inre styrka. Genom utflyttningar till västern åren 1875-79 hade församlingen förminskats betydligt i medlemsantal. Dessutom hade medlemmar i Rankin utträdt ur församlingen och stiftat egen församling där år 1875. Men under pastor Edgrens manhaftiga ledning gick den bepröfvade församlingen framåt. Den kärnfulle och frimodige pastorn grep verket an med beslutsamhet och kraft. "Kyrkoskulden, som så länge varit en stötesten," heter det i Minnesalbum, "utplånades år 1879 genom pastorns och församlingens förenade ansträngningar. Juldagen hölls tacksägelse till Herren för förlänad hjälp och seger." År 1880 antogs synodens reviderade förslag till församlings konstitution; 1882 inköptes den s. k. "Skärselden," en af Augustana Colleges gamla byggnader till skolhus och kyrkoväktare bostad; 1884 insattes ny piporgel. År 1881 stiftade medlemmar boende i Gibson City egen församling och år 1887 petitionerade medlemmar boende i Clarence att stifta egen församling där. Petitionen beviljades, på villkor "att icke något proselytmakeri skulle få göras ibland denna församlings medlemmar." Med rätta säger dr Olsson: "Det länder Paxtonförsamlingen till heder, att den med största beredvillighet beviljat inkomna ansökningar om tillåtelse att få stifta nya församlingar i dess närhet eller på dess ursprungliga område."

PASTOR A. EDGREN.

Församlingen tillryggalade sitt första fjärdedels sekel söndagen den 3 juni, 1888, då den firade en högtidlig 25 årsfest Härom skrifver dr Olsson i Minnesalbum: "På förmiddagen hölls högmässogudstjänst med nattvardsgång, då pastor O. V. Holmgrain höll skriftetalet och dr Hasselquist högmässopredikan. På eftermiddagen samlades landsmän och trosbröder från när och fjärran i den smakfullt dekorerade kyrkan. Högtidstalet hölls af dr Hasselquist, hvarefter pastor E. Rosenquist höll ett tal på engelska och pastor Holmgrain ett på svenska, allt under omväxling med sång och musik. Detta var dr Hasselquists afskeds besök i Paxton."

Denna glädjefest skulle dock efterföljas af sorg i det att den afhållne läraren redan en vecka efter festdagen inlämnade sin afskedsansökan till församlingen. Han flyttade till Evanston i september. Ett godt arbete till församlingens yttre utveckling och inre uppbyggande utförde pastor Edgren. Han hade åtnjutit allt ifrån början församlingens förtroende. Och ännu hålles han i tacksam hågkomst af de äldre och hans konfirmander för den skickliga själavård som flitigt utöfvades.

- - PASTOR E. P. OLSSONS ÄMBETSTID—1888-1906 - -

Till pastor Edgrens efterträdare kallades först pastor C. V. Vestling i Ludington, Michigan. Han besvarade kallelsen nekande. Församlingen sände nu pastor E. P. Olsson i Marquette, Kansas kallelse, hvilken antogs och höll pastor Olsson sin inträdespredikan A d v e ntssöndagen 1888. Den 10 april 1889 blef han inställd i sitt ämbete, af konferensens ordförande dr M. C. Ranseen, som ännu innehar denna tjänst. Detta var den första gången en pastor formligen inställts i pastorsämbetet i Paxton. Före denna tid var icke pastorsinstallationer så gängse i vårt samfund som nu. Dr Ranseen hade valt till text för installationstalet Joh. 1:19-28 med ämne, "Johannes ett mönster för en evangelisk predikant."

Under den nye, kraftfulle och väl lärde läraren gick församlingen en lång, lugn verksamhetstid till mötes, då församlingen kunde "ostörd fortsätta och utvidga sin verksamhet samt arbeta på sin tillväxt inåt och utåt." Under dr Olssons ämbetstid, mer än fördubblades församlingens kommunikants och medlemsantal. Flera församlingsföreningar stiftades. Hvarjehanda beslut fattades och förbättringar gjordes till församlingens yttre och inre gagn. Härom citera vi följande ur Minnesalbum:

"Af göromål och beslut som blifvit fattade, må följande anföras:

"Afgiftsfri undervisning skall meddelas i församlingsskolan, och dess utgifter skola bestridas ur den allmänna kassan; tjugufemcentsafgiften till Augustana College skall utbetalas ur samma kassa; en aflönad orgeltramparesyssla har inrättats (orgeltrampningen hade hittills bestridts frivilligt); ny sångbok och ny gudstjänstordning hafva införts; flera nya föreningar hafva kommit till stånd; månatliga förenings- och uppbyggelsemöten hafva anordnats i hvarje af församlingens trenne landtdistrikt; medlemmar, som därtill hafva råd, hafva ombedts att frivilligt höja sin afgift till ett högre belopp än den stadgade medlemsafgiften; församlingens utgifts- och aflöningsstat har höjts med ansenliga summor, i den mån dess tillgångar blifvit rikligare. en församlingstidning, Olivebladet, har börjat utgifvas.

"Bland gjorda förbättringar å församlingens egendom förtjäna följande att nämnas: Ny värmapparat har anskaffats för kyrkan, elektrisk belysning har införts; nytt spåntak har lagts på kyrkan, hvilken tid efter annan undergått betydliga förändringar och målats; nya trottoarer hafva blifvit lagda, och skolhuset har omändrats och förbättrats. Sommaren 1901 underkastades kyrkan en omfattande renovering till sitt inre. Väggarna betäcktes med väf och taket med metallplåt, hvarefter hon målades.

"Församlingen afyttrade sitt gamla pastorsboställe 1892, och följande år uppfördes det nya pastorshuset, hvilket kunde ske utan skuldsättning. Tomten hade församlingen glädjen att mottaga såsom en gåfva af Col. och mrs Bogardus. Byggnadskommitteen utgjordes af Fred J. Johnson, Albert Anderson, Charles Aspergren, P. G. Peters, Andrew Swanson, A. J. Hanson, Carl Fager, C. G. Johnson, A. J. Laurence, C. A. Nordgren, C. A. Larson och John Andreen. Kontraktörerna voro C. E. Johnson och Andrew Jacobson.

"Enhälligt beslutades vid årsstämman 1902 att påbörja en kyrkobyggnadsfond, och en kommite, bestående af John F. G. Helmer, C. A. Nordgren och A. F. Swan, utsågs, hvilken fick i uppdrag att verka för denna sak och förvalta inkomna medel."

PASTOR E. P. OLSSON.

Så långt Olivebladet.

På årsstämman 1902 beslöts det att församlingen inbjuder Augustana Synoden att hålla sitt årliga sammanträde här i juni 1903, då församlingen firar en 40 årsfest. På årsstämman 1903 ombad församlingen dr E. P. Olsson att utarbeta och skrifva en församlings historik. Sitt uppdrag uppfyllde han med beder och utgafs ett Minnesalbum sommaren 1903, då synodalmötet hölls och en storslagen 40 årsfest firades.

Dr Olsson inlämnade sin afskedsansökan till församlingen på årsstämman 1906 och afflyttade till Kansas i april samma år, efter en stilla och stadig verksamhetstid på nära sjutton och ett half år härstädes. Han har nu i några år varit president för Kansas konferensen.

PASTOR G. E. HEMDAHL.

Pastor, numera teologie doktor, Albert W. Lindquist i Kansas City, Missouri, kallades till dr Olssons efterträdare, men kallelsen besvarades nekande. Vid samma stämma beslöts det, att "en kommitte tillsättes att samla medel för "paving" och för utlösandet af plumbing o. s. v. af dr Olsson som han själf påkostadt." Dr Olsson hade, nämligen, påkostat insättandet af värmapparat och vattenledning i prästhuset och ville församlingen inlösa detta, då han afflyttade.

På extra stämma den 25 april valdes pastor G. E. Hemdahl i Princeton, Illinois, med det största röstantal som någon lärare erhållit från denna församling. Lönen höjdes ock med $400. Pastor Hemdahl tillträdde första söndagen i oktober 1906. Med den nye pastorns tillträde gick församlingen en ny period till mötes och uppryektes till lifaktig verksamhet. Redan på årsstämman 1907, tre månader efter pastor Hemdahl anländt, fattades beslut, som slutligen ledde till uppförandet af den stora och vackra kyrkan som församlingen nu äger.

I Olivebladets minnesnummer 1908 har pastor Hemdahl kortfattat men tydligt framställt "Förberedelserna för Kyrkobygget," samt gifvit en lättfattlig beskrifning på kyrkans storlek, utseende och inredning. Vi anföra ordagrannt ur denna berättelse följande:

"Vid årsstämman den 2 jan., 1907, tillsattes en kommitte, som fick i uppdrag att undersöka huruvida församlingens kyrka kunde höjas, så att underväningen kunde inredas till en ändamålsenlig samlingssal för ungdomsmöten och församlingsfester. Kommitteen bestod af följande medlemmar: A. J. Laurence, C. H. Swanson, N. H. Pearson, C. A. Larson, F. L. Wesslund, C. F. Helman, Barney Johnson, F. J. Johnson, C. A. Anderson, Louis Runneberg och församlingens pastor. Vid stämman hållen den 27 febr. rapporterade sagda kommitte att omkostnaderna för att anordna en lämplig undervåning, göra utbyggen så att kyrkan blefve en korskyrka, beklåda väggarne med tegel, insätta nya fönster, samt ny inredning skulle kosta omkring $11,500.00. Rapporten diskuterades och efter en stunds diskussion gjordes förslag att församlingen skrider till verket och bygger ny kyrka, hvilkens kostnad tillsammans med inredning ej får öfverstiga $20,-000, och att ej kontraktet för kyr-

PASTOR A. P. WESTERBERG.

kans byggande får uppgöras förr än hela summan är tecknad. En insamlingskommitte tillsattes. Den skulle bestå af: C. A. Larson, Frank Wesslund, Fred Johnson, C. H. Swanson, W. O. Johnson, John Wesslund, C. Aspergren, Th. Froyd, G. J. Johnson, Albin Anderson, Victor Pearson, V. E. Johnson, Elmer Laurence, Hannah O. Johnson, Irene Wesslund, Linda Johnson, Lillie Broberg, Carrie Peterson. Till byggnadskommitte valdes församlingens trustees som voro: W. O. Johnson, Fred Johnson, Henry Swanson, Barney Johnson, Albert Anderson och John Wesslund; dessutom valdes: A. J. Laurence, C. A. Larson, Frank Wesslund, N. H. Pearson, C. A. Anderson, C. F. Helman, Louis Runneberg, C. A. Nordgren, O. J. Egnell samt församlingens pastor. Till ordförande i denna kommitte valdes församlingens pastor och till sekreterare A. J. Laurence. Vid denna stämma fingo församlingens trustees i uppdrag att på bästa sätt afyttra församlingens gamla kyrka och skolhus.

"Insamlingskommitteen, och särskildt C. A. Larson och Frank Wesslund grepo hurtigt verket an och vid stämman hållen den 17 april rapporterades att insamlingen belöpte sig till öfver $22,000. Ett förslag till ritning framlämnades utfördt af arkitekt P. O. Moratz från Bloomington, Ill. Detta förslag med några ändringar antogs. Byggnadskommitteen fick fullmakt att församlingen vidare oåtspord drifva kyrkobyggnaden till fullbordan.

"Den 15 juni antogs D. D. Denmans anbud att bygga kyrkan. Han utlämnade sedan murarearbetet till Turner bröderna och målningen till Fred Anderson och A. Melby. Kontraktet för värmapparat och "plumbing" utlämnades af byggnadskomitteen till C. A. Nordgren. Byggnadsmaterialerna skulle vara för väggarne "Cayuga pressed brick" och Bedford sten. Taket skulle läggas med skiffer. Träarbetet invändigt skulle utföras i ek.

"Den gamla kyrkan såldes strax därpå till "The Chautauqua Association" för $900.00. Denna förening flyttar kyrkan, och församlingen får rätt att obehindrat bruka den tills den nya kyrkan blir färdig.

"Den 20 juli uppgjordes kontrakt med Flanagan & Biedenweg, Chicago, att insätta fönstren, som skulle vara af kulört opalglas med bibliska och kyrkohistoriska målningar. Kostnaden var $1675.00. Th. Larson tillsattes att upptaga särskild insamling för att bekosta denna utgift.

"Den 15 oktober lades hörnstenen för den blifvande kyrkan af Ill. konf. ordförande pastor F. A. Linder. Det egentliga festtalet hölls af honom i den gamla kyrkan. Texten var 1 Tim. 3:14-15. Ämnet: "Sanningens pelare och grundval." I sammanhang

med denna festlighet hölls missionsmöte, då alla distriktets pastorer voro närvarande.

"Fram på våren 1908 uppgjordes kontrakt med Kilgen & Son, St. Louis, att bygga en piporgel för kyrkan. Den skulle kosta $2300.00. Den gamle orgeln såldes till Taborförsamlingen i Chicago för $500.00.

"Bänkar, operastolar i bönesalen, och på läktaren, predikstol, altare och altarring äro förfärdigade af Stafford Mfg. Co. som ha en branschverkstad här i staden. Kostnaden för detta kontrakt var omkring $2,000.00.

"I augusti månad detta år öfverlämnades kyrkan färdigbyggd af kontraktören. Inredningen var då redan gjord, med undantag af att orgeln ej ännu var insatt. Freskomålningen var också utförd. Den 12 november var kyrkan fullt färdig för invigning.

"Kyrkan är 106 fot lång, 50 fot bred i koret, 62 i tvärskeppet och 64 fot bred tvärs öfver ingångarne. Dessa dimensioner äro tagna från kyrkans insida. Från kyrkans golf till spetsen i det götiska båghvalfvet är 42 fot. Det högsta tornet är 110 fot högt och det lägsta 75 fot. Emellan de båda ingångarne är ett rum 32 fot bredt och 42 fot långt, som användes vid bönemöten och ungdomsföreningens möten. Detta rum kan medelst "rolling doors" öppnas, så att det blir en del af den egentliga kyrkan. Öfver detta är en läktare anbrakt. Bakom predikstolen är en ändamålsenlig sakristia och bakom orgeln ett rum för sångkören att samlas uti. Dessa båda rum och nedgången till den bakre delen af undervåningen ha en gemensam ingång och farstu på östra ändan af byggnaden.

"Dekorationsmålningen, som är mycket smakfull, är utförd af F. A. Lundahl från Moline. Han har också på duk och i olja målat de tvenne bilderna, som synas i fronten, en på hvardera sidan om koret, föreställande Jesus välsignar barnen och Bethlehemsängden. Tvenne i samma storlek finnas i bakdelen af kyrkan, en öfver hvarje ingång, den ena föreställande "Jakobsstegen" och den andra "Jesus stillar stormen." Altartaflan, som är ett verkligt konststycke, är målad af prof. O. Grafström, lärare i konstafdelningen vid vår skola i Rock Island.

"Den elektriska belysningen kostar omkring $1,000.00. Med undantag af den belysningen, äro halfbågarne markerade med mindre elektriska ljus till ett antal af 170, hvilka antända gifva en skön anblick.

"Fönstren utgöra ett skönt bildergalleri. I de båda altarfönstren ha vi "Den gode Herden" och "Jesus klappar på hjärtats dörr." I de större sidofönstren (storlek 18x26) äro anbrakta, i det norra "Uppståndelsen" och i det södra "Jesus vid tolf års ålder i templet." Ett af bönesalens fönster har Hasselquists bild och ett annat Luthers. Å fönstret i den norra ingången är anbrakt "The Spirit and the Bride say come" och å det i den södra ingången "O come let us worship." Alla de öfriga mindre fönstren ha bibliska bilder eller symboler.

I kyrkans undervåning är anordnat ett skolrum med bänkar för 80 barn, en större samlingssal för fester, rum för bränsle och värmeapparat, kök samt "toilets."

Kyrkan kostar tillsammans med inredning $31,458.00. Strax före kyrkobygget tegelsattes gatan på två sidor om kyrkan hvilket kostade församlingen $1165.00. Dessa omkostnader ha till största delen bestridts med den stora allmänna insamlingen, vidare med en insamling bland de unga som belöpte sig till $4,300.00; dessutom ha de olika föreningarna gjort sina insattser. "The Young Ladies Endeavor" ha betalt för altartafla, predikstol, altar och altarring; de äldre damernas förening ha betalt för mattor och freskomålning; "The Luther League" har möbelerat och lagt ner mattor i ungdomslokalen; och fönstren ha betalts såsom nämnts genom särskild insamling genom Th. Larson. Inkomsten från den gamla kyrkan och orgeln belöpte sig till $1,400.00. En gåfva på $600.00 för ny kyrka hade af familjen Jonas Swenson skänkts för flera år sedan.

Församlingens medlemmar ha med ytterst få undantag gifvit ovanligt liberalt och villigt. Inga slitningar ha förekommit inom församlingen på grund af kyrkobygget. Inga grälstämmor ha hållits eller tvistemöten inom kommitteerna under detta arbete. Det har i trots af det extra arbetet varit en lust att få vara med. "Trustees" har tillsatt veckotals af tid, byggnads och- insamlings kommitteer ha haft sina dryga del, men något knot öfver det myckna arbetet har ej förnummits. När allt var färdigt, hade vi en liten kärleksmåltid tillsammans i pastorshuset, och det var en lust att höra på huru de olika kommitteerna berömde hvarandra. Det är ljufliga minnen, inget enda bittert, församlingens pastor bär med sig från detta arbete." Så långt pastor Hemdahl.

Den 13-16 november 1908 hölls invigningsfest, hvilken började med att den nya orgeln profspelades af professor A. D. Bodfors från Sionsförsamlingen i Rockford. Vid festen höllo flera bemärkta män goda tal och predikningar, däribland läroverksrektorn dr G. A. Andreen, pastor F. A. Linder, då konferens ordförande, professor A. W. Kjellstrand, pastorerna C. A. Lindvall, J. I. Bergstrand och P. Pearson.

Vid årsstämman 1909 fattade församlingen tacksamhetsresolutioner till alla utom församlingen stående som bidragit till kyrkobyggnadskassan och beslöts det "att denna resolution offentliggöres i stadens veckotidningar." Likaledes gaf församlingen byggnads och- finanskommitteen ett hjärtligt tacksamhetsvotum för väl utfördt arbete. Särskildt omnämnande fingo "C. A. Larson och F. L. Wesslund för deras osparda möda med subskriptionen; T. J. Larson för hans öfver förväntan lyckado resultat med fönstren; Albert Anderson för all den tid han använde under det arbetet pågick å byggnaden; församlingens kassör för allt hans myckna arbete som kommit på hans lott med församlingsräkenskaper och kyrkobyggnads kassan, samt församlingens sekreterare och kyrkoväktare." Ett vackert erkännade för hans trogna arbete erhöll pastor Hemdahl genom följande tacksamhets betygelse, som upplästes af Ingeniör C. F. Helman och af församlingen antogs:

"En betygelse af tacksamhet och erkännande, egnad församlingens herde pastor G. E. Hemdahl.

"Ehuru med den nya kyrkobyggnadens uppförande, sedan någon tid varit fulländat och de olika kommitteernas därmed förknippade göromål sålunda redan upplöst, erbjudes oss, medlemmar af byggnadskommitteen först i dag ett tillfälle att tillfredsställa ett länge känt behof, att till denna kommittes ordförande, pastor

NUVARANDE KYRKANS INTERIÖR.

NÅGRA AF SAMFUNDETS FÖRTROENDEMÄN SOM INBJUDITS TILL HALFSEKELSFESTEN

L. A. JOHNSTON, D. D.
Augustana Synodens President.

GUSTAV ANDREEN D. D. R. V. O.
R. N. O.
President Augustana College.

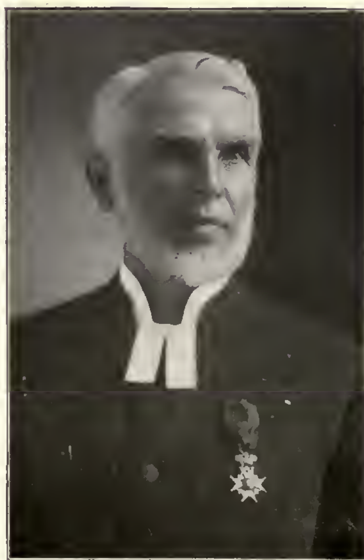
G. A. BRANDELLE, D. D. R. N. O.
Augustana Synodens Vice Pres.

L. G. ABRAHAMSON, D. D. R. N. O.
Hufvudredaktör Augustana.

N. FORSANDER, D. D. R. N. O.
Seniorn bland lärarne i Augustana
Theological Seminary.

M. C. RANSEEN, D. D.
Illinoiskonferensens ordförande.

Öfre raden: Andrew Swanson, Barney Johnson, P. J. C. Peterson, Pastor A. P. Westerberg, C. H. Swanson, P. L. Peterson, Albin Anderson.
Nedre raden: A. G. Hammarstrand, A. J. Laurence, A. W. Kjellstrand, C. A. Larson, F. J. Johnson, Albert Anderson.

KYRKOSTYRELSEN.

öfversta raden: Manda Anderson, Anna Nelson, Anna Lundeen, Manda Johnson, Mrs. Leander, Anna Eklund, Florence Swanson, Clara Samuelson, Olga Nielsen.
Mellersta raden: Jessie Swan, A. F. Swan, Arvid Swanson, Carl Hedstrand, John Leander, Mrs. E. W. Chrisman,
Nedersta raden. P. J. C. Peterson, Linda Gylander, A. W. Kjellstrand, Pastor A. P. Westerberg, A. J. Laurence. Carrie Peterson, A. G. Hammarstrand, Mrs. N. O. Valline.
SÖNDAGSSKOLLÄRARNE.

Hemdahl frambära ett varmt tack och erkännande för hans taktfulla, systematiska och i allo förtjänstfulla sätt att leda kommitteens förhandlingar, hvarigenom enig samverkan af dess medlemmar för fullgörandet af de dem ålagda uppdragen, i sällsport grad ernåtts, görande deras möten utmärkta för en broderlig anda och fostrande entusiasm för ett arbete, hvars ansvarsfullhet och därmed förenade svårigheter skulle under andra förhållanden blifvit mödosamt nog att utföra.

"Men icke allenast inom denna kommittees verksamhetsfält har pastor Hemdahl inlagt mycken och erkännansvärd förtjänst, utan har han i hela verket, från dess första planläggning, allt intill dess fullbordan, varit den ledande andan och spänstiga driffjädern i företaget, och genom inläggandet och uppbjudandet af sin personlighets fulla dragningskraft och aldrig slappande energi, understödd af det förtroende och den aktning och tillgifvenhet han förstått att i så rikt mått åt sig förvärfva inom församlingen, har pastor Hemdahl i så hög grad bidragit till resandet af detta tempel inom hvars murar vi i dag för första gången äro till årsstämma församlade, att hans namn skall städse därmed vara förknippat och hållas i tacksam hågkomst i förening med denna vår församlings minnesvård, hvars spira, där den sträfvar mot himmel och solljus, är en vacker sinnebild af hans utkorade lifsverksamhet och visar leden till hans lefnadsmål, till hvilket mål, om än skuggor och dagrar växla längs en stundom törneströdd stig, färden dock städse bär uppåt mot solljuset och höjden; därom äro vi alla förvissade.

"Vi bedja pastor Hemdahl mottaga dessa rader, icke såsom tomma meningslösa fraser, utan såsom en ur hjärtat sprungen yttring af varmt erkännande, samt tillgifvenhet och aktning."

Att detta tacksamhetsvotum icke var ett tomt, fruktlöst skryt visar sig däruti att så snart pastor Hemdahl blef färdig därför, gafs honom tvänne år senare en väl behöflig hvila genom en nära sex månaders tjänstledighet, då han företog en resa till det heliga landet och besökte, jämte sin fosterjord, Sverige, flera Europeiska länder. En lärare kallades att betjäna församlingen under pastorns bortovaro, hvarjämte pastor Hemdahl erhöll full lön under sin ferietid. Då han återvände från sin långa resa mottogs han på ett storslaget sätt af församlingen som ock öfverlämnade åt honom en riklig välkomstgåfva.

Pastoral och kyrkoråds rapporterna under pastor Hemdahls tid äro de enda som protokollfördts in toto och hafva äfven dessa sin historiska betydelse. Rapporterna äro alltigenom uppmuntrande, på samma gång som de äro fyllda af heligt allvar och nit om församlingens andliga väl och själarnas frälsning. De visa att ehuru mycket uträttades på det yttre området, det andliga arbetet icke blef försummat, utan var det hufvudsaken. Rapporterna påpeka ljuspunkterna i församlingens andliga tillstånd, så långt människoöga kunnat upptäcka dessa, men skuggsidorna framhållas ock i ofortäckta ord.

Öfversta raden: Fred Anderson, Arthur Martinson, Elmer Laurence, Clara Engstrom, Carl Martinson, Agnes Laurence,
Mellersta raden: Manda Anderson, Anna Lundeen, Myrtle Palmblade, Hazel Nelson, N. O. Valline, Esther Engstrom, Clara Kjellstrand, Torie Ryden, Esther Froyd,
Nedersta raden: Edna Larson, Florence Swanson, Elmer Palmblade, Olga Lundeen, Austin Laurence.
KÖREN.

Där manas till ett flitigt och vördnadsfullt bruk af nådens medel: ordet, dopet, nattvarden; där varnas för vår tids tilltagande liknöjdhet, världslikställighet, vällust och njutningsbegär. Men där hänvisas ock till Kristus, Världsöfvervinnaren, som säger "jag har öfvervunnit världen;" och huru församlingen kan öfvervinna världen och världens väsen genom den "seger som öfvervinner världen, vår tro."

I april månad, 1912, erfor församlingen en svår missräkning, då pastor Hemdahl alldeles oförmodat inlämnade sin afskedsansökan. Församlingen gjorde allt i sin förmåga att behålla sin afhållne lärare, med hvilken den blifvit fästad med oslitliga band af förtroende och kärlek. Men han lät sig icke öfvertalas, utan troende sig af Gud hänvisad till ett större fält, att där verka under sina kraftfullaste dagar, antog han kallelse till den folkrikaste svenska församlingen i Amerika, nämligen den svenska lutherska Sionsförsamlingen i Rockford. Sista söndagen i september, 1912, just sex år efter han tillträdde, höll han sin afskedspredikan.

Den 24 juli 1912 erhöll församlingens nuvarande pastor dess kallelse. Allhelgonadagen höll han inträdespredikan. Ännu har han icke på långt när hunnit blifva bekant med alla närvarande förhållanden och omständigheter, mycket mindre det förflutnas. Därför har han ock måst anlita de historiska skildringarne, till hvilka redan hänvisats. De små antydningar som gjorts här och där i förbigående om de förra pastorernas "personliga kvalifikationer" äro slutsatser som dragits från samtal med äldre och yngre. Omdömen om den verksamhet som i förra tider utförts och de pastorer som betjänat församlingen kan sammanfattas i de ord, som en af de äldre bebyggarne i denna trakt nyligen sade: "Allt om allt har allt gått utmärkt och alla våra förra präster hafva varit utmärkta, allihop."

Öfver allt detta har en god och nådig Gud ledt sin församling framåt. Hos honom är mycken förlåtelse och han låter allt väl gå genom sin barmhertighet.

Må vi som nu lefva och fått afsluta en välsignelserik verksamhetstid på ett halft sekel, så förhålla oss mot den nåd som är oss gifven att då sekelsfest firas, de som då lefva må glädja sig öfver sina fäders tro såsom vi få fröjda oss öfver våra fäders tro. Vi få icke mena att med denna fest är arbetet afslutat. Det är endast början till större värf. Skola vi taga det vi nu hafva och förvalta det så, att vi likmätigt föröka vår Herres skatter såsom har skett under de flydda 50 åren? Därpå följer hans välsignelse.

OLIVEBLADET,

luthersk traktat- och nyhetstidning, utgifves i början af hvarje månad i Paxton Ill.

Rev. A. P. Westerberg, redaktör.

P. J. C. Peterson, manager.

Office with Paxton Record.

Entered at the post office at Paxton, Ill., as second class matter.

Prenumerationspris 25 cents per år.
Olivebladet (The Olive Leaf) is published at Paxton, Ill., the first of each month.

